

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Concilivm Lavavrense In Causa Petri Aragoniae Regis, comitem Tolosanum
affinem suum protegentis, iussu Innocentii papae III. indictum anno
Domini MCCXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

mus, statim quam diadema imperii ab Innocentio papa anno Christi millesimo ducentesimo nono quinto Idus Octobris consecutus fuisset, in Tuscia herens, anno sequente flagrans odio Friderici regis Sicilia, qui erat nepos Philippi ducis, simulque astuans cupiditate regni Siciliani, aliorumque bonorum ad ecclesiam Romanam spectantium, omni conatu egit, ut Fridericum sub eo pretextu, quasi is imperium ambiendo pacem imperii turbaret, e regno Sicilia, quod erat ecclesia feudum, expelleret, eoque per vim potiretur.

ANNO
CHRISTI
1210.

Innocentius papa epistola centesima octuagesima octava, & centesima octuagesima nona, Ottoni rescripsit, se neque Friderico neque ullo alii fautorum vel auxiliatorum iuxta pacta inter utrumque conuenta; verum cum regnum Sicilia sit feudum ecclesie, non posse intermitteri quin paterno affectu Otto a se moneatur ut a regni Sicilia inuasionem abstineret, & contra iura & patrimonium ecclesie, prout iurato promiserat, modis quibus posset omnibus tueretur ac defenderet; alioquin futurum ut anathematis gladio feriretur.

Hanc paternam admonitionem pontificis Otto imperator agre ferens, literisque acerrimis mentis ingratis a indicibus premisis, contra iuramentum pontifici prestitum, Tusciam & Marchiam peragrando, Faliscos & Flaminiam subigendo, Apulia, Sicilia, & Capua vrbes obsidendo, ceterasque terras ad sancti Petri patrimonium pertinentes inuadendo, quasi furis agitatus, omnia pacta etiam iurata de iuribus ecclesie defendendis, de pace inter Philippum Francia & Fridericum Sicilia reges componenda, sacrilege violauit.

Quare cum illum frustra sepius admonuisset, & frequenter anathematis gladium eidem comminatus fuisset, tandem euaginatam in contumacis verticem exeruit, vibrauit, impegit, & per sententiam hanc synodalem hostem ecclesie declarauit, paludamentoque imperiali exutum imperio priuauit, eoque per Suffridum Moguntinum archiepiscopum denunciato, electores imperii Francofordie decimotertio die Decembris congregati Fridericum regem Sicilia eidem in imperio subrogarunt. Qua occasione fautores Ottonis, circa festum Michaelis totum episcopatum Moguntinum inuadentes, incendio ac rapinis ecclesias, monasteria, villas ac cuncta quaeuis obuia deuastantes, totam fere terram desolauerunt. Chronicon Hirsaugiense. Vrspergensis.

CONCILIVM LAVAVRENSE
IN CAUSA PETRI ARAGONIAE REGIS,
comitem Tolosanum affinem suum protegentis, iussu
Innocentii papae III. indictum anno Domini MCCXIII.

ANNO
CHRISTI
1213.

NOTA.

* Concilium.] De rebus in hac Synodo gestis Bzouius in annalibus ista: Petrus Aragonia rex opem & auxilium affini suo Tolosano comiti

ANNO
CHRISTI
1113.

laturus, cum valida manu militum Tolosam circa festum epiphania venit, atque ad Arnaldum Narbonensem archiepiscopum Innocentii pontificis legatum, & ad Simonem comitem Montfortium misit, asserens se velle cum ipsis de componendis rebus fidei & pacis transigere. Colloquio destinatus est locus inter Tolosam & Lauaurum. In eo Petrus rex legatum apostolicum & alios pralatos rogabat, vt omnes terra eo bello ablata, comitibus Tolosano, Conuenarum, Fuxensi & Gastoni Bearnensi restituerentur. Huic legatus respondit, vt ea postulata scripto conciperet, ac sigillo munita ad episcopos aliosque pralatos, qui Lauauri ad Concilium Innocentio iubente conuenerant, transmitti sineret; eos enim deliberaturos quid ea in re factu opus esset. Octo dies quibus colloquium durauit, rex nihil aliud per blanditias cum Simone eiusque filio egit, quam vt is ab inferendo comitibus Tolosanis aliisque confederatis bello abstineret, cum tamen eodem colloquio & induciarum tempore heretici excursionem in agrum Carcassonensem fecerint, multaue loca vastauerint. Solutu colloquio Petrus cum se Tolosam recepisset, post diem tertium, postulata sua scripta obsegnataque Lauaurum ad Concilium episcopis misit. Summa petitionum erat: Vt comes Tolosanus data satisfactione omnium excessuum, & damnorum, quae ecclesiis pralatisque intulerat, ecclesiae reconciliaretur, & absolueretur, atque ipsi omnia opida, terra, possessiones, ac bona eo bello ablata restituerentur. Quod si his beneficiis propter admissa crimina indignus censeretur, ea omnia eius filio Raimundo iuueni concederentur, ipse vero pater Raimundus aduersus Saracenos in bellum pro Christianis proficisceretur. Ceterum quia comes Conuenarum nunquam hereticus extiterat, imo hereticos semper e sua ditione profligauerat, sed quod cognato suo Tolosano comiti suppetias ferens terras suas amisserat, postulabat rex vt omnia ablata ei redderentur, quamprimum ipse condignam satisfactionem secundum mandatum ecclesiae exhiberet. Insuper vt eodem pacto comiti Fuxensi & Gastoni Bearnensi, qui heretici non erant, neque unquam extiterant, ablata restituerentur, simul atque ipsi, prudentum arbitrio, illata ecclesiae damna resarcirent. Harum petitionum scriptura concepta erat decimosextimo Kalendas Februarii anni MCCXIII.

Episcopi, & ceteri pralati, qui Lauauri congregati erant, responderunt regi, comitem Tolosanum, propter ingentia & enormia scelera saepius perpetrata, & quia non semel ecclesiam ludificasset, indignum se prorsus omni beneficio & gratia reddidisse. Alii reliqui venient, ecclesia se submitterent, humiliter se absolui postularent: condigna enim accepta satisfactione mitius cum ipsis ecclesiam acturam. Responsio data ad decimumquintum Kalendas Februarii eiusdem anni.

Videns Aragonius se postulata obtinendi spe depulsum, rogauit episcopos, vt saltem inducia constituerentur vsque ad pentecosten, aut saltem ad proximum pascha festum: & interim comes Montfortius ab infestando comite Tolosano abstineret. Sed episcopi cernentes inutiles tantum hac in re pretendi moras, & periculum esse, ne his dilationibus ardor Crucis signatorum languesceret, & multi recederent, eam quoque petitionem quemadmodum & ceteras repudiarunt. Rex interim ad sedem apostoli-

ANNO
CHRISTI
1110.

ANNO
CHRISTI
1113.

cam appellavit: verum prelati non visum iustis de causis eam appellationem admittere, quod friuola esset, & falsis pretextibus intentata. Quinimo Arnaldus Narbonensis archiepiscopus apostolica sedis legatus, datis literis, auctoritate apostolica regem admonuit, quin etiam imperavit, ut a protectione, defensione communionisque hereticorum abstineret, alioquin easdem censuras & penas ecclesiasticas in eum pronuntiaret. Rex nihil eorum curans, in fidem & protectionem recepit comites Tolosanum, Fuxensem, Conuenarum, Gastonem Bearnensem, & urbem Tolosanam.

Patres in Concilio apud Lauaurum congregati synodicas literas duodecimo Kalendas Februarias huius anni ad Innocentium pontificem misere: quibus eum de rebus hactenus gestis certiores fecerunt, & quomodo rex Aragonia comitem Tolosanum & urbem ipsam in tutelam recepisset. Principes legationis fuerant, episcopus Conferanensis abbas Claraci, archidiaconus Parisiensis, Guilielmus electus episcopus Biterrensis, magister Theodosius, & Petrus Marcus. Misit etiam Petrus rex legatos, qui cum legatos Concilii praenissent, tantum apud pontificem egerunt, ut comiti Montfortio iuberet restituere comitibus Tolosano, Fuxensi, Conuenarum, Gastoni Bearnensi, quas cumque terras eis bello abstulerat. Eapropter cum legati Concilii posterius aduenissent, Innocentium aliquantulum duriores & difficilem reperere, quod legatione Aragonii regis iam preoccupatus contraria statuisset. Rei tamen veritate inspecta, Innocentius Aragonio antea per legatos concessa extemplo renouavit, literasque de nouo ad eum misit, monens ut se a Tolosanis separaret, quos sedes apostolica pro tantis sceleribus & heresibus a communione catholica ecclesie remouisset. Amandaturum se interim legatum a latere, qui causas praedictorum comitum cognosceret: & per id temporis inducia essent inter regem ipsum & comitem Montfortium: ipseque comes, in terris quas regis nomine possidebat, iustam subiectionem & fidelitatem regi prestaret. Extant ipsa Innocentii ad Petrum Aragonium regem hoc anno duodecimo Kalendas Iunii datae literae, quas Petrus monachus sua Albigensum historia capite centesimo decimo sexto inseruit.

Concilio Lauaurense absoluto, rex Aragonia Tolosa discessit, praesidio militum ibidem relicto. Montfortio interim scripsit ut prope Narbonam veniret: se enim, aiebat, illic cum eo de rebus componendis libenter collocaturum. Simon cum ad locum & diem destinatum properaret, suspicatus insidias, retro reuersus est.